

даний час дуже привертає увагу. Ця сфера дає ще велике поле для діяльності як державного бюджету, так і інвестицій. Особливо популярним напрямком стає точне землеробство. Smart-ферми припускають точне землеробство і включає в себе управління за допомогою нових іт-технологій. Зараз дуже популярно використовувати гаджети в робочому процесі щодо обслуговування земель[3].

Позитивні тенденції звичайно радують, але залишаються деякі складності. Компанії, що випускають гаджети для сільського господарства бояться конкуренції. І в першу чергу між своїми конкурентами. А також присутній страх виходу на ринок реалізації.

В Україні напрямок точного землеробства не на останньому рівні. Цей напрямок займає 15% українських земель. Але вартість цього напрямку в Україні, враховуючи всі інноваційні технології становить близько 70 мільйонів доларів. Власники аграрних господарств по впровадженню технологій майже не відстають[3]. Але інновації їх все таки лякають, тому вони намагаються використовувати тільки вже перевірені види цифровізації та ті, які вже застосовуються.

Список використаних джерел

1. Іванишин В. В. Інноваційне забезпечення оновлення техніко-технологічної бази підприємств АПК. Економіка АПК. 2010. № 1.
2. Романенко Г. «Передові наукові розробки - агропромислового виробництва». АПК економіка та управління. 2007. № 3.
3. Financoff. [Електронний ресурс]: [Інтернет-портал]. – Smart-фермы уже в Украине. – Режим доступа: <https://financoff.com/news/technologies/smart-fermy-uzhe-v-ukraine>

Володимир Орел

д.е.н., доцент, професор кафедри організації виробництва, бізнесу та менеджменту Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

ФАКТОРИ ТА ПРОБЛЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

На сьогоднішній день правління нашої країни прийняли Концепцію розвитку цифрової економіки і суспільства України на 2018-2020 роки та затвердив план заходів щодо подальшої її реалізації. Завдяки розвитку цифрової економіки до 2021 року можна забезпечити додаткові 5% до ВВП України [2]. Сьогодні цифрова економіка - це штучний інтелект, роботизація, електронні гроші, промислова біологія, обробка великих масивів даних та інших інтернет-ресурсів. Для широкого загалу "цифрова економіка" буде означати новий рівень цифрових сервісів, коли в онлайні проходять оплати комунальних платежів, через смартфони, оплачуються покупки та інші послуги. А для промислових підприємств перехід в цифрову економіку отримає визначення в світі як індустріальна революція [5].

Особливість же українського цифрового розвитку в тому, що користувачі і бізнес значно випереджають державу і промисловість. Малий і середній бізнес вже так чи інакше працює в інтернеті і в основному використовує цифрові методи просування своїх послуг. Але держава і велика промисловість в Україні кардинально відстали. Безумовно, держава проводить технологічні зміни, але поки цього недостатньо. Ще складніша ситуація у великому промисловому секторі. Ідея оновлення старого промислового парку не нова, але реалізується вкрай повільно. Завдання, яке ставить перед собою цифрова економіка сьогодні – це в першу чергу запровадити цифрові технології у виробництво, освіту, медицину, сільське господарство та інші визначні галузі країни [4].

Сьогодні Україна знаходиться на унікальному етапі розвитку, коли є шанс зробити так званий «цифровий стрибок» в ключових сферах економіки. Тобто, швидко перейти на новий

щабель розвитку сфери промисловості, минаючи проміжні стадії, і почати використання відразу сучасних систем, минаючи кілька поколінь технологій. Україна або відстане на все життя від світу, або почне інтегруватися в загальний тренд. Є можливість відразу взяти кращі технології і почати їх використовувати для розвитку країни, та спрощувати певні послуги. З введенням цифрової економіки підприємства, вони стануть більш конкурентоспроможними на зовнішньому ринку. Поки це вдається невеликій кількості підприємств в історично великих галузях.

Очевидно, що майбутнє сектора електронних продажів в країні, як і в усьому світі, багато в чому залежить не тільки від того, як швидко буде рости аудиторія, а й від того, як швидко вдасться вирішити проблему з проведенням платежів в режимі реального часу або хоча б привчити користувачів регулярно здійснювати покупки через мережу.

Більшість аналітиків сходяться на думці, що зараз в країні ледве набереться двісті тисяч чоловік, які купували товари або послуги, не відриваючись від монітора комп'ютера.

До числа основних проблем, з якими стикаються організації малого бізнесу, можна віднести проблеми нестачі фінансових ресурсів, кадрового забезпечення, проблеми збуту.

В цілому інформаційні запити підприємств малого бізнесу багато в чому пов'язані з основними економічними проблемами, які вони відчувають. В якості найбільш необхідних для ведення бізнесу видів інформації були вказані наступні:

- інформація про внутрішні ринки збуту;
- інформація про господарське законодавство;
- інформація про постачальників.

Якщо потреба в інформації у господарському законодавстві приблизно однаково важлива для всіх підприємств, незалежно від поточного стану їхніх справ, то значення інформації про ринки збуту, умов кредитування, постачальників посилюється в міру погіршення оцінки стану бізнесу. Основними джерелами отримання необхідної інформації, до яких представники малого бізнесу вдаються регулярно, є:

- електронні засоби інформації;
- спеціальна література;
- засоби масової інформації;
- виставки, ярмарки;
- міські органи управління.

За даними опитування малі підприємницькі організації для отримання необхідної інформації про ринки збуту, постачальників і партнерів все частіше звертаються до мережі Інтернет. У той же час великий відсоток організацій переважно користуються традиційними джерелами – спеціальною літературою, підручниками, довідниками, рекламою в засобах масової інформації, відвідуванням виставок і ярмарків. Найбільш просунутими в області використання Інтернету є організації торгівлі і сфери послуг зі стійким фінансовим становищем, розвиваючи кілька видів діяльності, які мають значну для малого бізнесу чисельність зайнятих і практичний досвід роботи. Серед малих організацій переважають ті, хто став користувачами мережі Інтернет досить давно, більше 5 років тому. Успіх електронної торгівлі багато в чому залежить від впровадження інноваційних методів та проектів, заснованих на застосуванні інструментарію електронної комерції, який сьогодні розглядається не тільки як самостійний напрям в маркетингу, але і в якості потужного каталізатора, здатного зробити революцію в інформаційній економіці.

Список використаних джерел

1. Айзексон В. Інноватори: як група хакерів, геніїв та гіків здійснила цифрову революцію. Київ. Видавництво "Нашформат". 2017. 488 с.
2. Гройсман В. Цифрова економіка здатна стрімко підвищити ВВП [Електронний ресурс] Новини економіки. Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2385945-ukraina-perehodit-na-cifrovu-ekonomiku-so-ce-oznacae.html>
3. Коляденко С. В. Цифрова економіка : передумови та етапи становлення в Україні та світі / Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2016. № 6, С.105-110.

4. Покровська Л.Л. Проблеми і перспективи розвитку електронної комерції. Сучасні проблеми науки та освіти. 2012. № 3.

5. Укрінформ. [Електронний ресурс]: [Інтернет-портал]. – Мультимедійна платформа іномовлення України. Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2385945-ukraina-perehodit-na-cifrovu-ekonomiku-so-ce-oznacae.html>

6. Язлюк Б. Застосування диверсифікації при реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії підприємства. Наука молода. 2010. № 14. С. 198-202.

Микола Палюх

к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

Ірина Спільник

к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет

КРИПТОВАЛЮТА ЯК ПОТЕНЦІЙНИЙ ОБ'ЄКТ ОБЛІКУ: СУТНІСТЬ, ВЛАСТИВОСТІ, ПЕРСПЕКТИВИ

*«Віртуальні валюти, і насамперед, - Bitcoin,
заповнили уяву багатьох людей, вселили страх
серед інших і збили з пантелику всіх нас».*

Томас Карпер, американський сенатор

Невід'ємною складовою і важливим атрибутом цифровізації нової економіки є використання криптових валют (або криптовалют), які впевнено і невідворотно завойовують право на існування, подекуди кидають виклик усталеним економічним законам, руйнують традиційні уявлення та вимагають докорінної зміни бізнес-процесів.

Попри деяку химерність, нерозуміння, неприйняття та недовіру більшості, уряди держав, центральні банки країн, багато компаній, передові консалтингові фірми, ІТ-розробники та науковці усвідомлюють важливість віртуальної індустрії, досліджують криптовалюту, публікують документи про неї або здійснюють blockchain-проекти.

У найближчі роки чимало національних урядів вживатимуть значних кроків щодо створення безготівкового суспільства, де широкого поширення набудуть транзакції з використанням централізованої цифрової валюти (e-money). Одночасно децентралізована криптовалюта, яку деякі навіть розглядають як жорсткіші гроші, буде мати більш широке використання у всіх секторах економіки.

Маловідомий факт, що криптовалюти виникли як побічний продукт іншого винаходу. Сатоши Накамото, винахідник Bitcoin, першої і поки що найважливішої криптовалюти, ніколи не мав наміру вигадувати валюту. Найважливіша частина винаходу Сатоши полягала в побудові Bitcoin – нової децентралізованої електронної касової системи, яка використовує однорангову мережу для запобігання подвійного використання коштів.

Для порівняння розглянемо традиційну схему обліку грошей банківському рахунку: це ніщо інше, як записи у базі даних, які можна змінити лише за певних умов. Безготівкові гроші – це верифікований запис у деякій базі даних рахунків, залишків і транзакцій. Зазвичай це робиться центральним сервером, який реєструє залишки.

Для здійснення обігу цифрових грошових коштів потрібна мережа платежів з рахунками, балансами та транзакціями. Однією з основних проблем, яку має вирішити кожна платіжна мережа, є запобігання так званим подвійним витратам: запобігти тому, щоб один суб'єкт господарювання повторно витрачав ту ж суму.

Криптова валюта є свого роду альтернативною валютою та цифровою валютою (з якої віртуальна валюта є підмножиною). Криптовалюти використовують децентралізований контроль на відміну від централізованої цифрової валюти та центральних банківських систем [2].